

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0231/2011

16.6.2011

BETÆNKNING

om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering
(2011/2032(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Véronique De Keyser

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	21
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	25
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	28

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering (2011/2032(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne, særlig artikel 21, og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, særlig artikel 25,
- der henviser til FN-konventionen om børns rettigheder
- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW),
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og til de OSCE-forpligtelser, der vedtoges i København i 1990 og under topmødet i Istanbul i 1999, hvor alle OSCE-stater forpligtede sig til at indbyde internationale observatører, og især Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), til deres valg,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og folkets rettigheder og til den amerikanske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til ILO-konvention nr. 169 af 7. juni 1989 om oprindelige folk og stammefolk,
- der henviser til artikel 2, 6, 8 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret i Strasbourg den 12. december 2007,
- der henviser til artikel 8, 9 og 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen (2000),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution om fremme og konsolidering af demokratiet af 4. december 2000¹ og til resolutionen

¹ A/RES/55/96.

- af 20. december 2004¹ om styrkelse af regionale, subregionale og andre organisationers og arrangementers rolle med hensyn til fremme og konsolidering af demokrati,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS),
- der henviser til sin beslutning af 20. september 1996 om Kommissionens meddelelse om hvorledes overholdelsen af de demokratiske principper og menneskerettighederne indgår i aftalerne mellem Fællesskabet og tredjelande (KOM(1995)0216)² samt til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler³,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2001 om meddelelse fra Kommissionen om EU-bistand til valg handlinger og valgovervågning⁴,
- der henviser til sin beslutning af 25. april 2002 om Kommissionens meddelelse om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande (KOM(2001)0252)⁵,
- der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 om EU-valgobservationsmissioner: mål, praksis og fremtidige udfordringer⁶,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2009 om demokratiopbygning i EU's eksterne forbindelser⁷,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde⁸,
- der henviser til sin beslutning af 22. september 2010 om fattigdomsbekæmpelse og jobskabelse i udviklingslandene: vejen frem, navnlig punkt 71, 72 og 73⁹
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler¹⁰,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om menneskerettigheder, sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler¹¹,

¹ A/RES/59/201.

² EFT C 320 af 28.10.1996, s. 261.

³ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁴ EUT C 343 af 5.12.2001, s. 270.

⁵ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 147.

⁶ EUT C 271 E af 12.11.2009, s. 31.

⁷ EUT C 265 E af 30.9.2010, s. 3.

⁸ EUT C 4 E af 7.1.2011, s. 34.

⁹ Vedtagne tekster, P7-TA(2010)0327.

¹⁰ Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2010)0446.

¹¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0434.

- der henviser til sin beslutning af 16. december 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik¹,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om skat og udvikling - samarbejde med udviklingslandene om god forvaltningspraksis på skatteområdet²,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om migrationsstrømme som følge af manglende stabilitet: EU-udenrigspolitikens omfang og rolle³,
- der henviser til alle aftaler mellem EU og tredjelande og til de klausuler om menneskerettigheder og demokrati, der er indskrevet i disse aftaler,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. maj 2009 om støtte til demokratisk regeringsførelse – mod en bedre EU-ramme,
- der henviser til to sæt rådskonklusioner om støtte til demokratiet i EU's eksterne forbindelser, nemlig fra den 17. november 2009 og den 13. december 2010 som omfatter rapport om udviklingen i 2010 og listen over pilotlande,
- der henviser til fælles papir fra Kommissionen og Rådssekretariatet om demokratiopbygning i EU's eksterne forbindelser (SEK(2009)1095),
- der henviser til fælles meddelelse til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde (KOM(2011)0200),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i København den 22. juni 1993,
- der henviser til Kommissionen tematiske og geografiske finansinstrumenter vedrørende demokratisering, menneskerettigheder og menneskesmugling (ANEAS, efterfølgeren det tematiske program for migration og asyl, MIEUS, EIDHR, TAIEX, ENPI osv.),
- der henviser til rapporten af 21. marts 2011 fra generalsekretærens særlige repræsentant om menneskerettigheder og multinationale virksomheder og andre erhvervsvirksomheder⁴,
- der henviser til oprettelsen af en stilling som næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik og en fungerende tjeneste for EU's Optræden Udadtil fra den 1. januar 2011,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og

¹ Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2010)0489.

² Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2011)0082.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0121,

⁴ A/HRC/17/31, 2011.

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0231/2011),

- A. der henviser til, at det i EU-traktaterne er fastsat, at menneskerettighederne og demokratiet er grundlæggende værdier for EU og grundlaget og målsætningen for EU's optræden udadtil, og at Unionen skal fremme dem som universelle værdier
- B. der henviser til, at demokratiet er den bedste garant for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, tolerance over for alle samfundsgrupper og lige muligheder for alle,
- C. der henviser til, at demokratiet har udviklet sig til en almengyldig værdi, men at de demokratiske systemer kan være forskellige i form og opbygning som f.eks. de 27 medlemsstaters forskellige men ligeværdige former for demokrati, som er udformet af historien, kulturen og de nærmere omstændigheder og EU som sådan, der repræsenterer en form for overnationalt demokrati, som er enestående i verden; der henviser til, at der ikke er nogen bestemt model eller tegning for et demokrati, men at der hersker enighed om de væsentlige elementer i et demokrati,
- D. der henviser til, at disse elementer klart er defineret i to resolutioner fra De Forenede Nationers Generalforsamling¹,
- E. der henviser til, at menneskerettigheder og demokrati er uløseligt forbundet, og at det kun er i et demokrati, at individet kan udøve deres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der henviser til, at der kun kan være tale om et demokrati, når menneskerettighederne respekteres,
- F. der henviser til, at der skal være respekt for loven, så det både juridisk og i praksis sikres, at alle er lige for loven, at ejendomsretten respekteres og at der ikke findes vilkårlig indgriben sted fra de offentlige myndigheders side, og til, at offentlige institutioner derfor skal udøve deres magt på en åben og ansvarlig måde gennem folkevalgte repræsentanter og embedsmænd sammen med et uafhængigt og uvildigt retsvæsen,
- G. der henviser til, at lighed og ikke-diskriminering er af afgørende betydning; der henviser til, at alle har ret til respekt for deres menneskerettigheder uden forskelsbehandling uanset race, køn, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social baggrund, fødsel eller andet; der endvidere henviser til, at demokratiet skal sikre alles rettigheder, herunder personer, der tilhører mindretal, indfødte befolkninger og andre udsatte grupper; der endelig henviser til, at mænds og kvinders mulighed for at deltage på lige vilkår i det politiske liv og i beslutningsprocessen er en forudsætning for et virkeligt demokrati,
- H. der henviser til, at demokratisk regeringsførelse bl.a. indebærer beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, adgang til domstolene, en vigtig rolle for parlamentet og de lokale myndigheder i beslutningsprocessen samt en åben forvaltning af de offentlige finanser; der endvidere henviser til, at lederes og embedsmænds ansvarlighed over for borgerne er et vigtigt element i et demokrati; der i den forbindelse henviser til, at bekæmpelsen af korruption er af afgørende betydning; der

¹ A/RES/55/96 og A/RES/59/201.

endelig henviser til, at demokratisk regeringsførelse også indebærer civil kontrol af sikkerhedsapparatet,

- I. der henviser til, at alle borgere skal have ret til regelmæssigt at stemme ved frie og retfærdige valg og til at stille op til valg til offentlige hverv,
- J. der henviser til, at menings- og udtryksfrihed om politiske, samfundsmæssige og økonomiske forhold meget bredt defineret og uden risiko for indblanding fra statens side er en universel ret, hvilket også er tilfældet for muligheden for at tappe forskellige informationskilder,
- K. der henviser til, at alle borgere skal have ret til at danne uafhængige foreninger og organisationer herunder uafhængige politiske partier og interessegrupper,
- L. der henviser til, at politiske partier og den brede vifte af politiske synspunkter, interesser og regionalt eller samfundsmæssigt tilhørsforhold som de repræsenterer, er af afgørende betydning; der henviser til, at politiske partier skal kunne fungere frit uden indblanding fra regeringen eller embedsmænd; der henviser til, at folkevalgte repræsentanter uanset om de støtter regeringen eller er i opposition skal have bemyndigelse og de nødvendige ressourcer til at drøfte og vedtage lovgivning og de nationale budgetter, til at drage regeringen til ansvar for den offentlige forvaltning og anvendelsen af statens penge; der endelig henviser til, at stærke parlamenter, der er et offentligt forum for fredelig debat om konkurrerende opfattelser af den politiske og samfundsmæssige orden, og nationale lovgivende institutioner er afgørende for oplevelsen af et inklusivt demokrati,
- M. understreger, at organisationer fra civilsamfundet og ikke-statslige aktører er vigtige byggeklodser i et velfungerende demokrati og spiller en vigtig rolle i en demokratisk kultur med dybe rødder i befolkningen; understreger, at de kanalisere offentlighedens krav og drager offentlige myndigheder til ansvar for deres handlinger,
- N. der henviser til, at uafhængige og differentierede medier er vigtige for at sikre, at et bredt udvalg af meninger og synspunkter kommer til udtryk og gøres tilgængelige for offentligheden; der ligeledes henviser til, at fri adgang til information og ucensureret adgang til internettet (internetfrihed) er universelle rettigheder og absolut nødvendige for at sikre åbenhed og ansvarlighed i det offentlige liv,
- O. der henviser til, at undervisning i demokratiske værdier er vigtig for at vedligeholde demokratiet hvilket også er tilfældet for elevernes deltagelse i beslutningsprocessen i skolerne, på et niveau, der svarer til deres alder,
- P. der henviser til, at EU-institutionerne skal anvende disse afgørende elementer i et demokrati som byggeklodser, når de hjælper tredjelande på bestemte områder med at bane deres egen vej mod et demokrati,
- Q. der henviser til, at Rådets konklusioner fra 2009 og 2010 om støtte til demokrati inden for rammerne af EU's eksterne forbindelser afspejler disse elementer,
- R. der henviser til, at EU's tiltrædelse af konventionen om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder vil styrke det europæiske

system til beskyttelse af menneskerettighederne og styrke EU's stilling i forhold til tredjelande,

- S. der henviser til, at det er af afgørende betydning af bekræfte, at borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er indbyrdes afhængige og gensidigt styrker hinanden, og at det kun er gennem en styrkelse af dem alle, at der kan skabes grundlag for et virkeligt demokrati; der henviser til, at demokrati er det bedste middel til at sikre og beskytte menneskerettighederne og muliggøre en bæredygtig økonomisk udvikling; der henviser til, at civilsamfundets aktive deltagelse i og bidrag til regeringsprocessen er af afgørende betydning, hvilket er en kendsgerning, som stadig ofte overses,
- T. der henviser til, at Rådet i sit handlingsprogram for demokrati i forbindelserne udadtil bekræftede sin ønske om at øge sammenhængen og effektiviteten i sin støtte, men at der kun er sket få fremskridt i den henseende,
- U. der henviser til, at Unionen råder over en bred vifte af instrumenter til støtte for demokratiet og menneskerettighederne (herunder politiske og økonomiske aftaler, handelsaftaler og partnerskabsaftaler, der indeholder menneskerettigheds- og demokratiklausuler, den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse (SPG+), politiske dialoger, aktioner under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), missioner under den Europæiske Sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP), specifikke finansielle instrumenter, etablering af venskabsbyer, og valgobservationsmissioner); der henviser til at det er nødvendigt at nå frem til en sammenhængende og resultatsøgende politik for menneskerettigheder og demokrati på grundlag af en standardiseret metodologi, som er tilpasset situationen i hvert enkelt land, som fjerner eksempler på manglende konsekvens og dobbeltstandarder på visse områder af EU's eksterne politik til fremme af demokratiet og undgår at skabe nye, som lægger særlig vægt på de specifikke behov i skrøbelige samfund og efterkrigssamfund, og som fremmer demokrati, menneskerettigheder og udvikling som indbyrdes forbundne mål,
- V. der henviser til, at EU bør være mere bevidst om de sociale, politiske, økonomiske og strategiske kendsgerninger i et land, når den træffer beslutning om at yde eller suspendere handelspræferencer som f.eks. GSP+
- W. der henviser til, at EU bør øge sin indsats for at fremme demokratiske normer og elementer gennem sin virksomhed i internationale organisationer og fortsætte med at fremme en effektiv gennemførelse af de tilsagn og forpligtelser, der er afgivet eller blevet pålagt inden for og gennem de fora, som medlemsstaterne deltager i,
- X. der henviser til, at der er alvorlige problemer med tilsynet med og gennemførelsen af de bindende menneskerettighedsklausuler i EU's internationale aftaler; der henviser til, at suspenderingen af en international aftale mellem Unionen og et partnerland som følge af alvorlige krænkelser af menneskerettigheder eller de demokratiske principper er et redskab som findes for at blive brugt i visse situationer; der henviser til, at det på trods af, at menneskerettigheds- og demokratiklausulerne ofte krænkes, og tredjelande ikke overholder forpligtelserne i aftalerne, kun sjældent sker, at der træffes sanktioner over for regeringerne i de pågældende lande og at de drages til ansvar selv i tilfælde af grove krænkelser af menneskerettighederne der henviser til, at EU's manglende konsekvente

anvendelse af dette redskab undergraver Unionens troværdighed som en stærk og beslutsom medspiller på den internationale scene,

- Y. der henviser til, at sanktioner skal vælges på en retfærdig, veloverlagt og intelligent måde, og til, at det under ingen omstændigheder må blive befolkningen i det pågældende land, som bliver hovedofferet for sanktionerne,
- Z. der henviser til, at Unionen råder over en reel incitamentspolitik på dette område, der kan anvendes som drivkraft for reformer, men at dens fulde potentiale ikke er blevet udnyttet af politiske grunde navnlig på grund af manglende bevidsthed og enighed i hele EU om betydningen af at fremme demokrati og respekt for menneskerettighederne i forhold til andre prioriteter; der henviser til, at der ikke findes nogen strukturel eller juridisk hindring for at anvende eksterne finansielle instrumenter på en samordnet måde til støtte for demokratisering,
- AA. der henviser til, at der i resolution 63/168, som vedtoges af FN's generalforsamling den 18. december 2008, opfordres til en verdensomspændende suspendering af dødsstraffen; der henviser til, at dødsstraffen stadig anvendes som afstrafningsmiddel i mange lande i verden, i visse tilfælde endog over for mindreårige;
- BA. der henviser til, at det europæiske instrument for menneskerettigheder og demokrati er afgørende for den europæiske politik, da det koncentrerer sig om områder, der ikke kan gennemføres gennem bilaterale samarbejdsinstrumenter,
- CA. der henviser til, at EIDHR gør det muligt at finansiere Den Europæiske Unions valgobservationsmissioner (EU EOM), der er centrale instrumenter for et samspil om demokratisk konsolidering, men at deres anbefalinger ofte ikke er blevet fulgt op og gennemført
- DA. der henviser til, at denne situation har kunnet opstå som følge af en mangel på politisk vilje i de lande, som ET udsender valgobservationshold til, og Kommissionens og medlemsstaternes manglende evne til at omsætte disse anbefalinger til specifikke støtteprogrammer, navnlig til fordel for nyvalgte parlamenter i lande,
- EA. der henviser til, at det stadig ikke har fået stillet tilstrækkeligt detaljerede undersøgelser til rådighed, hvilket ville sætte det i stand til at evaluere omfanget af EU's og herunder medlemsstaternes støtte til demokrati; der henviser til, at det til dels skyldes problemer omkring åbenhed, aktindsigt og høring, som endnu ikke er blevet løst af Rådet,
- FA. der henviser til, at den eneste måde, hvorpå der kan opnås virkelige demokrat, virkelig respekt for menneskerettighederne og reelt bedre økonomiske udsigter for lokalbefolkningerne at anvende konditionalitetsprincippet i fuld udstrækning, der henviser til, at dette konditionalitetsprincip skal defineres sammen med modtagerlandene i nært samarbejde ikke blot med regeringerne, men også med civilsamfundet og under behørig hensyntagen til lokalbefolkningens reelle behov,
- GA. der henviser til, at politiske partier og frit og retfærdigt valgte parlamentarikere er af afgørende betydning for ethvert demokrati og for enhver demokratisk proces, men at opbakningen bag og anvendelsen af EIDHR hidtil ikke har afspejlet betydningen af

disse aktører,

- HA. der henviser til, at arbejdet i FN's kvindeorganisation UN Women er meget vigtigt for at sætte kvinderne i stand til at yde deres bidrag og deltage i demokratiseringsprocessen,
- IA. der henviser til, at der er bred enighed blandt EU-institutionerne om, at demokrati er etb mangesidet, kompliceret og et langsigtet projekt, men at Kommissionen og medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig udstrækning har taget hensyn til valgperioder i forbindelse af planlægningen af foranstaltninger til støtte for demokratiet,
- JA. der henviser til, at kvinder og små børn er særlig udsatte for menneskehandel, bl.a. til prostitution, i lande, der gennemgår en demokratiseringsproces,

Behovet for et paradigmaskift

1. mener, at det kun er demokratier, som bygger på respekt for loven, der kan fungere som et grundlag for strukturelt afbalancerede partnerskaber mellem tredjelande og EU, der også respekterer begge parter behov og interesser,
2. understreger, at partnerskaber, der bygger på dialog og høring, styrker engagementet in demokratiseringsprocessen og de forskellige elementer i den demokratiske regeringsførelse; opfordrer samtlige EU-institutioner til at gøre en større indsats for at udnytte disse dialogformer på en mere sammenhængende, konsekvent og samordnet måde;
3. mener, at EU's rolle som en "blød magtfaktor" i det internationale system kun kan konsolideres, hvis den gør respekten for menneskerettighederne til en afgørende prioritet i politikken over for tredjelande;
4. påpeger, at det er meget vigtigt, hvis EU skal have en troværdig udenrigspolitik og støtte udviklingen af demokratiet, at EU og medlemsstaterne fører en eksemplarisk politik med hensyn til respekt for menneskerettighederne og demokratiet både nu og i fremtiden;
5. mener dog, at bekæmpelse af fattigdom og fjernelse af hindringer for udviklingen i de pågældende lande på afgørende vis kan bidrage til at fremme de demokratiske processer;
6. konstaterer, at begivenhederne i Nordafrika og Mellemøsten har vist grænserne for en fokusering på sikkerhed - navnlig bekæmpelsen af ulovlig indvandring - og stabilitet, der ikke har kunnet udrydde fattigdom og social uretfærdighed; understreger at "sikkerhed eller demokrati" er et falsk dilemma, da der ikke kan eksistere personlig sikkerhed i et samfund uden en demokratisk regering, der kan drages til ansvar; mener, at selv om der er sket en økonomisk udvikling, er fordelene herved ikke blevet retfærdigt fordelt; mener derfor, at spørgsmålet om social retfærdighed og bekæmpelse af uligheder bør etableres som et centralt mål for EU's eksterne politik, da det er en afgørende faktor i opbygningen af et fredeligt, velstående og demokratisk samfund;
7. understreger behovet for et paradigmeskift, der sigter på en reel konsolidering af demokratiet på grundlag af en udvikling, der opstår indefra og er holdbar og til gavn for befolkningerne respekterer loven og de grundlæggende menneske- og frihedsrettigheder;

mener, at EU skal arbejde for at skabe et miljø, der virker fremmende for udviklingen af et demokratisk samfund;

8. understreger, at demokratiet som styreform indeholder mekanismer til fordeling af den politiske magt og håndtering af konflikter, der er afgørende for stabile og fredelige samfund; påpeger imidlertid, at demokrati skal komme indefra, og at det ikke kan gennemtvinges kunstigt af eksterne aktører; mener, at EU sammen med det internationale samfund kan spille en aktiv rolle for at støtte de demokratiske konsolideringsprocesser;
9. mener, at hvis en demokratiseringsproces skal være vellykket, er det afgørende at fremme det pågældende lands sociale og økonomiske udvikling for at sikre overholdelse af borgernes grundlæggende rettigheder til f.eks. uddannelse, sundhed og beskæftigelse;
10. mener, at erfaringerne fra den demokratiske udvikling efter de kommunistiske diktaturers fald i Mellem- og Østeuropa bør formidles til de nye fremvoksende demokratiske bevægelser i Nordafrika og Mellemøsten generelt; opfordrer Kommissionen og udenrigstjenesten til at engagere sig mere i den igangværende demokratiseringsproces i denne vigtige naboregion; opfordrer endvidere de europæiske politiske partier til at udvikle samarbejdsprogrammer med nye partnere i regionen på partibasis;
11. understreger, at man i fremtiden bør prioritere en styrket, konkret og energisk anvendelse af Unionens eksisterende vifte af instrumenter og incitamenter samlet i strategier, der er skræddersyet til situationen i de enkelte lande, og fjernelse af uoverensstemmelser og dobbelte normer i gennemførelsen, som skader synet på Europa og dets evne til at gennemføre en stærk og sammenhængende ekstern politik; understreger, at en sådan tilgang forudsætter en omlægning af politikken, som indebærer, at demokrati, respekt for loven og menneskerettighederne bliver centrale elementer i EU's eksterne politik, som ikke blot skal udmøntes i politiske målsætninger, men som også vil påvirke formuleringen af politikken og selve dens struktur;
12. opfordrer til, at de internationale aftaler, strategidokumenterne for de enkelte lande, handlingsplanerne, SPG+-programmet og alle andre aftalebaserede forpligtelser mellem Unionen og et tredjeland styrkes gennem en klarere udformning af menneskerettigheds- og demokratiklausulerne samt klausulen om, at den indfødte befolkning skal høres, før der træffes afgørelse, klausulen om god regeringsførelse, klare mekanismer i tilfælde af manglende overholdelse (på grundlag af mindst de mekanismer, der indgår i Cotonou-aftalen), detaljerede forpligtelser og detaljerede målbare kriterier med hensyn til evaluering af fremskridt og en nøjagtig tidsplan for gennemførelsen; beklager, at EU på trods af menneskerettighedsklausulerne i Cotonou-aftalen ofte lukker øjnene for forsatte og systematiske krænkelse af menneskerettighederne fra visse Cotonou-regeringers side og blot fortsætter, som om intet var hændt; opfordrer Kommissionen til at føre en konsekvent politik, som tilsigter at modvirke krænkelse af menneskerettighederne som f.eks. en nedskæring af bevillingsrammen for regeringer, som ikke respekterer de demokratiske spilleregler og menneskerettighederne, og samtidig øge den økonomiske bistand til styrkelse af civilsamfundet bag om ryggen på disse regeringer;
13. erindrer om, at målsætningen for den fælles handelspolitik skal samordnes med EU's overordnede målsætninger; påpeger, at EU's fælles handelspolitik i medfør af artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde føres inden for rammerne af

principperne og målene for Unionens optræden udadtil, og at den i medfør af artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union blandt andet skal bidrage til bæredygtig udvikling, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne;

14. understreger betydningen af et konstant tilsyn med gennemførelsen af aftalerne og opfordrer i den forbindelse til anvendelsen af konsekvensanalyser i forbindelse med menneskerettigheder og demokrati ud over dem, der udarbejdes i forbindelse med bæredygtig udvikling, for at sikre en løbende evaluering af aftalerne;
15. fremfører, at de demokratiske principper og værdier yderligere kan fremmes gennem tilskyndelse til ratificering af Rom-statutten for Den Internationale Strafferetsdomstol og ved at prioritere de regioner, der er underrepræsenteret, for at styrke dens universelle karakter og skærpe kampen mod straffrihed, folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden;
16. beklager, at Kommissionen kun yderst sjældent griber til mekanismen for suspendering af GSP+-præferencer i forbindelse med krænkelse af de relevante aftaler; fordømmer Kommissionens holdning, idet den på trods af flere samstemmende rapporter fra en række internationale organisationer, nægter at indlede undersøgelser af en række lande, som har GSP+-status, og som er under alvorlig mistanke om ikke at overholde de aftaler, som de har underskrevet;
17. erindrer om Parlamentets faste overbevisning om, at der i alle frihandelsaftaler skal medtages juridisk bindende klausuler om sociale og miljømæssige aspekter samt respekt for menneskerettighederne, idet det som minimum skal ske i forbindelse med listen over konventioner, der er indeholdt i GSP+-forordningen;
18. bekræfter, at Europa-Parlamentet skal føre nærmere tilsyn med disse aspekter; kræver derfor, at Rådet og Kommissionen inddrager Parlamentet i alle faser vedrørende forhandlinger om samt indgåelse, anvendelse og ophævelse af internationale aftaler med tredjelande og navnlig fastlæggelsen af forhandlingsmandatet for nye aftaler, især når det gælder fremme af menneskerettighederne, i dialogen mellem Associeringsrådet eller andre tilsvarende politiske organer med ansvar for forvaltningen af en aftale, om gennemførelsen af forpligtelserne, når det gælder demokratisering, og i beslutningsprocessen om indledning af samråd eller ophævelse af en aftale
19. mener, at man bør tage ved lære af de hidtidige erfaringer med hensyn til beslutningstagningen i forbindelse med en udbygning af forbindelserne med partnerlandene; understreger, at denne avancerede status kun kan opnås, hvis partnerlandene opfylder klare menneskerettigheds- og demokratikrav; opfordrer igen til indførelse af en klar høringsmekanisme, som sikrer, at Parlamentet bliver holdt fuldt orienteret under alle stadier i forhandlingsprocessen;
20. mener, at det er i De Forenede Nationer, at opfølgningen af menneskerettighedssituationen i hvert enkelt land får sin fulde legitimitet og understreger endnu en gang behovet for, at de europæiske lande indtager en fælles holdning i alle FN-organer; opfordrer dog Unionen til at forelægge regelmæssige og udtømmende rapporter om tredjelandes gennemførelse af de forpligtelser vedrørende demokrati og menneskerettigheder, der specifikt indgår i aftalerne med Unionen;

21. bekræfter EU's fortsatte støtte til arbejdet i FN's menneskerettighedshøjkommissariat, FN's kvindeorganisation og UNICEF; opfordrer Unionen og medlemsstaterne til et nært samarbejde med Menneskerettighedsrådet;
22. opfordrer også EU til på dette følsomme område at bygge sine demokratiseringsstrategier på grundlag af detaljerede analyser af udsigterne til og omfanget af reformer i tredjelande og ledernes politiske vilje til at indgå i en sådan proces og til at identificere eventuelle hårdknuder for at kunne fastlægge den mest hensigtsmæssige strategi; mener, at denne identifikationsproces skal føres på grundlag af regelmæssige drøftelser med alle demokratiske bevægelser i et land, så det bygger på gensidig tillid og viden;
23. påpeger, at europæisk bistand i form af budgetstøtte til autoritære stater ikke altid udgør nogen garanti for en demokratisk udvikling, og at evalueringen af bistandens effektivitet bør være resultatorienteret snarere end indsatsorienteret;
24. henstiller, at Den Europæiske Union i forbindelse med de mest komplicerede partnerskaber ikke isolerer disse lande, men forvalter sine forbindelser med dem på grundlag af en hensigtsmæssig og effektiv konditionalitet, der udgør et reelt incitament for demokratiske reformer, overholdelse af reglerne for god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne, og at Unionen sikrer sig, at befolkningerne virkelig drager nytte af samarbejdet; tilslutter sig "mere for mere"-strategien i meddelelsen om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde; mener, at Unionen til gengæld ikke bør tøve med at omfordele midler, der tidligere har været afsat til lande, hvis regeringer ikke opfylder deres forpligtelser, når det gælder demokratisk regeringsførelse, til lande, som har gjort større fremskridt i opfyldelsen af de tilsagn, som de har afgivet ved indtrædelsen i Euro-Middelhavspartnerskabet og det østlige partnerskab, og opfordrer til en større indsats for at fremme demokratiet i partnerskabs- og naboskabspolitikken;
25. opfordrer Unionen til ikke at tøve med at indføre hensigtsmæssige, forholdsmæssige og intelligente sanktioner, som er målrettet mod regimets centrale myndigheder - og samtidig støtte til befolkningen og yde øget økonomisk bistand til styrkelse af civilsamfunde - mod lande, som ikke opfylder deres forpligtelser, når det gælder menneskerettigheder god regeringsførelse og demokrati, idet der dog skal tages behørigt hensyn til konsekvenserne af sådanne sanktioner for befolkningen i modtagerlandene, før der foretages noget; understreger, at samarbejdet med tredjelande skal ske på grundlag af princippet om ligeværdig og gensidig respekt mellem lande; opfordrer til oprettelse af et finansielt bistandsnetværk gennem en euro-middelhavsbank til fremme af tekniske og iværksættermæssige udviklingsinitiativer;
26. understreger imidlertid, at denne tilgang sammen med det kommende ændrede naboskabs- og partnerskabsinstrument indebærer, at den differentierede behandling kun kan blive et værdifuldt og troværdigt instrument, hvis der stilles de samme krav til menneskerettigheder og demokrati i alle naboskabs- og partnerskabslandene; understreger, at EU endnu en gang vil miste sin troværdighed, hvis der skelnes mellem minimumsstandarder, som skal overholdes af de mest problematiske lande, og højere standarder, som skal overholdes af de mest avancerede lande;
27. opfordrer Rådet og udenrigstjenesten til at generalisere anvendelsen af intelligente

sanktioner og trusler herom som et instrument i EU's menneskerettighedspolitik over for de mest undertrykkende regimer; er overbevist om, at selektive straffeforanstaltninger som f.eks. indefrysning af aktiver og rejseforbud for højtstående enkeltpersoner kan og bør anvendes på en måde, som ikke hindrer fortsatte diplomatiske forbindelser, bilateral handel, ydelse af EU-bistand og kontakter mellem almindelige borgere; gentager imidlertid, at målrettede sanktioner, hvis de skal fungere som et effektivt afskrækkende middel mod krænkelse af menneskerettighederne, skal anvendes systematisk, konsekvent og med den bredest muligt internationale opbakning

28. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til, når det er nødvendigt, at lægge pres på regeringerne i stater, som er kendt for deres negative menneskerettighedspolitik, for at forbedre menneskerettighedssituationen i disse stater og derigennem fremskynde demokratiseringsprocessen;
29. så gerne oprettelsen af et forum bestående af nationale parlamenter og Europa-Parlamentet til drøftelse af udenrigspolitiske spørgsmål, navnlig ømtålelige emner som menneskerettigheder og demokrati;

Yderligere udvikling af den politiske dimension

30. mener, at der er behov for en altomfattende og sammenhængende tilgang på grundlag af målrettede strategier for udvikling, menneskerettigheder, god regeringsførelse, social integration, fremme af kvinder og mindretal samt religiøs tolerance i EU udenrigspolitik og at det er afgørende som et middel til at forene de to strategier for fremme af demokratiet, det vil sige den udviklingsrelaterede tilgang, der hviler på socioøkonomiske fremskridt for alle og vækst til fordel for de fattige, og den politiske tilgang, der understøtter politisk pluralisme, parlamentarisk demokrati, respekt for loven, menneskerettighederne, grundlæggende rettigheder og et velfungerende civilsamfund; understreger, at en sådan støtte til den politiske dimension i tredjelande skal have form af en pluralistisk støtte til kapacitetsopbygning navnlig for så vidt angår retsvæsenets uafhængighed og uvildighed og mekanismer til sikring af god regeringsførelse, herunder bekæmpelse af korrupsion og en institutionel støtte og ikke en indblanding; understreger den merværdi, som forhenværende medlemmer af Europa-Parlamentet skaber under EU's bestræbelser på at fremme den demokratiske proces;
31. støtter på det kraftigste alle de initiativer, incitamenter og kapacitetsopbyggende foranstaltninger, der indgår i EU's eksterne politikker til sikring af kvinders deltagelse i beslutningsprocessen på alle niveauer på både offentligt og privat plan, og mener, at lige repræsentation af kvinder og mænd i beslutningsprocessen tjener til at sikre behandlingen af spørgsmål, som har en indvirkning på kvinder;
32. opfordrer til, at menneskerettigheder, demokrati, demokratisk regeringsførelse og respekt for loven i højere grad generaliseres i alle EU's eksterne aktiviteter i overensstemmelse med hidtidige og fremtidige tilsagn, både fra et institutionelt synspunkt og i politiske, geografiske og/eller tematiske instrumenter;
33. opfordrer EU og medlemsstaterne til at holde fast på, at humanitær bistand, der ydes under demokratiseringsprocessen, er upolitisk;

34. anerkender den indsats, som Unionen ofte via EIDHR har gjort for at støtte visse grupper af aktører, der arbejder for demokratiske reformer, som f.eks. menneskerettighedsforkæmpere og uafhængige medier; understreger dog behovet for at styrke oprettelsen af demokratiske politiske partier navnlig dem, der fremmer demokratiske værdier, uden dog at vælge lejre, opfordrer til en systematisk støtte til nyvalgte parlamenter, hvor valget har været frit og retfærdigt, og navnlig i lande, der befinder sig i en overgangsfase, eller hvortil der har været udsendt en EU-valgobservationsmission; mener, at en sådan støtte ikke blot automatisk skal finansieres af EIDHR men også over geografiske instrumenter;
35. henviser til Kommissionens og den højtstående repræsentants beslutning om at støtte oprettelsen af en europæisk demokratifond som skal støtte politiske aktører, som arbejder for demokratiske ændringer i deres samfund; understreger, at den kommende demokratifond hverken skal erstatte eller overlapse det arbejde, som udføres gennem EIDHR og andre demokratiseringsværktøjer og allerede eksisterende eksterne finansinstrumenter, og at den skal have andre mål og være underlagt andre finansielle og forvaltningsmæssige bestemmelser; opfordrer de relevante EU-institutioner til at forbedre og strømline de eksisterende instrumenter og rammer, som har til formål at fremme demokratiet i tredjelande; opfordrer udenrigstjenesten, Kommissionen og det kommende polske formandskab til at fastlægge klare grænser mellem den kommende demokratifond og disse instrumenter og rammer; kræver, at Europa-Parlamentet får indsigt i procedur4n for oprettelsen af den kommende demokratifond, i fastsættelsen af de generelle årlige målsætninger, prioriteter, forventede resultater og bevillinger, og i gennemførelsen af og tilsynet med aktiviteterne;
36. tilskynder bistandsydere til at betragte demokratiopbygning som en politisk og moralsk proces og ikke blot som en teknisk foranstaltning, og til at udvikle deres lokale kendskab til modtagerlandene, således at bistanden effektivt kan indrettes efter de lokale forhold;
37. understreger, at en strategi til fremme af demokratiet nødvendigvis må bygge på en dialog med så bredt et udsnit af lokale aktører som muligt, hvis den skal være fuldstændig legitimeret og have rødder i befolkningen; opfordrer Rådet, udenrigstjenesten og Kommissionen til at gennemføre omfattende og dybtgående høringer af alle interesserede parter;
38. glæder sig over den effektive, øjeblikkelige og integrerede indsættelse af stabilitetsinstrumentet i situationer med krise og ustabilitet i tredjelande og dets bidrag til skabelsen af de nødvendige forudsætninger for at gennemføre politikker, der bygger på andre instrumenter, som f.eks. instrumentet for førtiltrædelsesbistand, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, instrumentet for udviklingssamarbejde og instrumentet for økonomisk samarbejde;
39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne indtrængende til at sikre, at ligestillingspolitikker vurderes og evalueres systematisk, og at menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig i forbindelse med finansiell støtte fra EU;
40. foreslår, at mandatet for Valgkoordineringsgruppen udvides til også at omfatte støtte til demokratisering og opfordrer Kontoret for Fremme af Parlamentarisk Demokrati til at

arbejde tæt sammen med Valgkoordineringsgruppen

41. opfordrer udenrigstjenesten og EU's delegationer til at erkende betydningen af at øge bevidstheden hos EU's delegationsmedarbejdere om nødvendigheden af at gøre en indsats for demokratiet og navnlig af at støtte parlamenter;
42. understreger betydningen af at integrere demokratiseringspolitikker i hele Parlamentets og dets delegationers arbejde; erkender ligeledes betydningen af et verdensomspændende interparlamentarisk samarbejde om demokratiseringspolitikker inden for fora som f.eks. Parlamentarikere for en Global Indsats;
43. fremhæver den rolle, der kan spilles af lovlige demokratiske politiske partier, ægte sociale bevægelser og en fri presse til beskyttelse af borgernes interesser ved at føre opsyn med regeringernes åbenhed og ansvarlighed, hvilket sætter staterne i stand til at beskytte menneskerettighederne og fremme den sociale og økonomiske udvikling;
44. understreger betydningen af civilsamfundets og parlamenternes demokratiske finanstilsyn i tredjelande og er overbevist om, at enhver direkte budgetstøtte fra EU bør suppleres med en teknisk og politisk styrkelse af de nationale parlamenters tilsynskapacitet; bekræfter, at Unionen aktivt bør informere parlamenterne i tredjelande om indholdet af samarbejdet med Unionen; opfordrer Kontoret for Fremme af Demokrati til aktivt at hjælpe parlamenter med demokratisk finanstilsyn; glæder sig i den forbindelse over optrappingen af samarbejdet med parlamenterne i de østlige partnerskabslande inden for Euronest-Forsamlingen, der afholdt sin konstituerende samling den 3. maj 2011, og har store forventninger til et sådant samarbejde; gør opmærksom på betydningen af dette initiativ fra Europa-Parlamentets side som er vigtigt aspekt i EU's eksterne politik for fremme af demokratiet;
45. anser det for vigtigt, at civilsamfundet i fremtiden direkte bidrager til sikring af god regeringsførelse og dermed tilsynet med gennemførelsen af aftaler; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og Rådet til at oprette en struktureret tilsynsmekanisme i forbindelse med EU's internationale aftaler som inddrager alle elementer af civilsamfundet i tredjelande, herunder ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter i evalueringen af gennemførelsen af aftaler;
46. glæder sig over Unionens afgørelse om at udarbejde landestrategier, når det gælder menneskerettighederne; understreger, at disse også skal omfatte demokratisering, og opfordrer til en hurtig gennemførelse, således at Unionen omgående kan få adgang til en fælles analyse af situationen og behovene i hvert land og en handlingsplan, hvori det angives, hvordan Unionens instrumenter kan anvendes fuldt ud på en supplerende måde; understreger samtidig, at de nye strategier og måden, hvorpå de føres ud i livet, nødvendigvis bør indebære, at den nuværende manglende konsekvens og de dobbeltstandarder, der findes for øjeblikket i EU's eksterne politikker til fremme af menneskerettighederne og demokratiet, fjernes, og at der ikke indføres nye; fremfører, at landestrategidokumenterne skal danne grundlaget for al ekstern politik over for det pågældende land og for anvendelsen af EU-instrumenterne; opfordrer til, at de forelægges Parlamentet;
47. opfordrer EU til at knytte fremtidige finansielle tilsagn sammen med fremskridt i

tredjelande med hensyn til gennemførelsen af menneskerettighedsstrategier og virkelige demokratiske fremskridt;

48. understreger, at kvinders og mænds lige deltagelse på alle livets områder er et centralt element i demokrati, og at kvinders inddragelse i udvikling udgør en grundlæggende og universelt accepteret værdi og forudsætning for socioøkonomisk udvikling og god demokratisk styring;
49. understreger, at EU spiller en afgørende rolle i processen med demokratisering af tredjelande og i forbindelse med fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd, både i medlemsstaterne og i sine forbindelser med tredjelande, ved at integrere og styrke ligestillingsspørgsmål på de prioriterede områder og ved hjælp af partcipatoriske tilgange i programudformningen og -udviklingen, med særlig vægt på bekæmpelse af kønsstereotyper og alle former for diskrimination og vold mod kvinder samt inddragelse af kvinder i forebyggelse og løsning af konflikter og ved at give dem mulighed for at være aktive borgere, til gavn for samfundet, idet der lægges særlig vægt på de mest sårbare blandt dem;
50. opfordrer til en overordnet strategisk, prioriteret og langsigtet strategi, der sikrer, at ligestilling sættes i centrum for alle fællesskabspolitikker, -programmer, -projekter og -aktiviteter, der fremmes på EU-plan, samt i alle forbindelser, herunder interparlamentarisk samarbejde, mellem EU og tredjelande, da dette er direkte forbundet med respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper og med sikring af social samhørighed;
51. understreger vigtigheden af at etablere et nært samarbejde med andre aktører på verdensplan som f.eks. Den Afrikanske Union og Den Arabiske Liga, for at fremme de demokratiske principper mere effektivt; opfordrer EU til aktivt at arbejde på etableringen af sådanne koalitioner navnlig sammen med USA inden for rammerne af EU's og USA's fælles bestræbelser på bedre at samordne deres udviklingspolitikker;
52. glæder sig over oprettelsen af et direktorat for menneskerettigheder og demokrati i udenrigstjenesten og opfordrer Kommissionens næstformand/den højtstående repræsentant til at sikre, at EU's eksterne repræsentationer har en kontaktperson vedrørende spørgsmål om menneskerettigheder og demokrati;
53. bemærker, at afgørelsen om oprettelse af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kræver ansættelse baseret på fortjeneste og kræver, at kønsbalancen sikres på alle niveauer; bifalder bestræbelserne på at sikre, at der på delegationschef-niveau nås en 50/50 fordeling mellem mænd og kvinder¹; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til aktivt at fremme lige repræsentation af kvinder og mænd i statslige institutioner oprettet efter afslutningen af konflikter;
54. understreger, at et demokrati ikke kan være virkelig repræsentativt uden ligestilling og kvindernes deltagelse i de politiske liv og demokratiseringsprocessen; opfordrer derfor EU til at prioritere ligestilling på sin dagsorden for fremme af demokratiet; understreger

¹ Rådets afgørelse af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere, EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30-40

betydningen af at støtte menneskerettighedsforkæmpere og kvindelige parlamentarikere bl.a. gennem udviklingen af avnen til at gennemføre kønsbudgettering; opfordrer navnlig EU til at yde finansiel støtte og kapacitetsopbygningsbistand til kvinderettighedsorganisationer, kvindelige parlamentarikere og kvindelige politiske kandidater samt menneskerettigheds- og demokratiforkæmpere, der spiller en vigtig rolle i revolutionen i den arabiske verden;

55. fremmer kvinders rolle som fredsmæglere i forbindelse med forebyggelse og løsning af konflikter og tilstræber deres aktive inddragelse til gavn for samfundet;
56. understreger betydningen af at beskytte kvinder og pigers rettigheder, herunder retten til ligestilling og adgang til uddannelse, for demokratiseringen af et samfund;
57. støtter regionalprogrammer til beskyttelse af de mest sårbare personer, navnlig programmer for børn, kvinder og ældre;
58. er overbevist om, at det at styrke enkeltpersoner, især kvinder, og civilsamfundet, gennem uddannelse, erhvervsuddannelse og bevidstgørelse, mens der skabes et effektivt forsvar for alle menneskerettigheder, herunder sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder, er et vigtigt supplement til udarbejdelsen og gennemførelsen af alle politikker og programmer for demokratisering, som bør sikres gennem de nødvendige midler;
59. understreger behovet for at udvikle særlige uddannelsesprogrammer for kvindelige iværksættere med henblik på at øge disses deltagelse i verdenshandelen;
60. opfordrer Rådet og Kommissionen til, at der udarbejdes en politisk strategi i forbindelse med EU's valgobservationsmissioner, navnlig ved forelæggelse af det politiske projekt, som hver mission indgår i; kræver, at der to år efter hver mission under den årlige drøftelse i Europa-Parlamentet om menneskerettighederne med den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen gøres status over, hvilke demokratiske fremskridt der er sket, og hvilke punkter der fortsat skal styrkes; bekræfter det positive bidrag, som forhenværende parlamentsmedlemmer kan yde ved at stille deres evner og erfaringer til rådighed for valgobservationsmissioner og opfølgning;
61. understreger navnlig på grund af de begrænsede bevillinger betydningen af at udvælge de prioriterede lande med henblik på valgobservationsmissioner på grundlag af den reelle virkning, som en mission kan få med hensyn til at fremme en virkelig langsigtet demokratisering; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at følge en meget selektiv strategi i forbindelse med udvælgelsen af disse lande; minder om, at valgkoordineringsgruppen, der hører om det årlige program for Unionens valgobservationsmissioner, har fastsat klare kriterier i denne henseende; opfordrer til øget kontrol med overholdelsen af metodologien og reglerne, der er fastsat på international plan, navnlig vedrørende uafhængigheden og effektiviteten af missionerne;
62. understreger betydningen af, at der ved afslutningen af hver valgobservationsmission udarbejdes henstillinger, der er realistiske og kan virkeliggøres; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at følge sådanne konklusioner og Kommissionen, udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på at understøtte gennemførelsen af disse henstillinger inden for samarbejdspolitikken; understreger

betydningen af et hensigtsmæssigt tilsyn med gennemførelsen af sådanne henstillinger; kræver, at omdelingen af og tilsynet med disse henstillinger overdrages til EU-delegationerne, og at de får de nødvendige ressourcer; understreger behovet for et tæt samarbejde med signatarstaterne til erklæringen om principperne for international valgobservation for at styrke effektiviteten af den verdensomspændende valgindsats;

63. understreger betydningen af en politisk støtte, som ikke blot koncentrerer omkring perioden umiddelbar før og efter et valg men som er kontinuerlig; udtrykker i den forbindelse sin anerkendelse af de arbejder, som udføres af de politiske fonde;
64. understreger, at regeringer skal gøres ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne, for dårlig regeringsførelse, korruption og tyveri af nationale ressourcer, som skulle anvendes til fordel for hele samfundet; opfordrer på denne baggrund Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser på at fremme god regeringsførelse og bekæmpe straffrihed bl.a. ved at kræve, at tredjelande i fuld udstrækning samarbejder med den Internationale strafferetsdomstol og kræve overholdelse af Rom-vedtægten i nye aftaler;
65. opfordrer til opretholdelse og styrkelse af EIDHR i forbindelse med den næste revision af finansinstrumentet og til afsættelse af flere bevillinger til det;

Styrkelse af civilsamfundet

66. understreger nødvendigheden af en decentraliseret tilgang, som skal supplere den politiske dimension og som nedre vil være i stand til at tage hensyn til dagligdagens problemer i de pågældende lande ved at støtte både lokale og regionale organisationer som bidrager til at konsolidere demokratiet ved at skabe rammerne for en dialog og udveksling af god praksis ikke blot med Unionen, men også med andre lande i samme region;
67. foreslår, at der udvikles en mere åben og dynamisk politik for støtte til civilsamfundet, hvilket vil fremme demokratiseringen og borgernes medvirken; foreslår at sådanne bevægelser og enkeltpersoners indflydelse fremmes ved hjælp af særlige programmer og ved at medtage dette forslag i de eksisterende programmer;
68. understreger behovet for at styrke civilsamfundets muligheder gennem uddannelse og bevidstgørelse og for fremme dets deltagelse i de politiske processer; fremhæver, at et tæt partnerskab mellem den offentlige og den private sektor og styrkelse af kontrolinstitutioner som f.eks. de nationale parlamenter er centrale med hensyn til at fremme demokratiet;
69. opfordrer til, at der ydes målrettet støtte til ikke-ekstremistiske sociale bevægelser, reelt uafhængige medier og politiske partier, der arbejder for demokrati i autoritære stater og nye demokratier, for at fremme borgerdeltagelse, støtte bæredygtige flerpartisystemer og styrke menneskerettighederne; mener, at Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder bør spille en central rolle i denne forbindelse;
70. opfordrer til, at der ydes støtte for at sikre, at alle interesserede parter deltager i et lands udvikling og opfordrer alle samfundsgrupper til at deltage i opbygningen af demokratiet; erkender den afgørende rolle, som Ngo'er og andre ikke-statslige aktører spiller i

forbindelse med fremme af demokrati, social retfærdighed og respekt for menneskerettighederne;

71. støtter den veletablerede praksis med at søge efter innovative måder, hvorpå civilsamfundet, de politiske partier, medierne og andre ikke-statslige politiske aktører i EU's dialog med tredjelande;
72. støtter finansiering af civilsamfundet gennem EIDHR og uddelingen af midler til lokale projekter gennem NOG'er; foreslår, at der gradvist afsættes flere bevillinger, hvis der i et land er ved at være et velfungerende civilsamfund og demokrati;
73. understreger, at adgang til information og uafhængige medier er af afgørende betydning for udviklingen af et offentligt krav om demokratiske reformer og opfordrer derfor til mere støtte til fremme af "gamle" og "nye" medier, til beskyttelse af uafhængige journalister, til at mindske den digitale kløft og til at lette internetadgang;
74. glæder sig over EU-medlemsstaternes indsats for at støtte demokratiseringen i verden som f.eks. programmet for samarbejd mellem ombudsmænd fra de østlige partnerskabslande 2009-2013, som blev etableret af de franske og polske ombudsmænd med henblik på at forbedre mulighederne for ombudsmandskontorerne, regeringsorganers og ikke-statslige organisationer i de østlige partnerskabslande for at beskytte individuelle rettigheder og opbygge demokratiske samfund på grundlag af respekt for loven; understreger, at det er nødvendigt, at en sådan indsats samordnes inden for EU og at EU-institutionerne trækker på erfaringerne herfra;
75. bekræfter EU's vilje til at bekæmpe menneskehandel og opfordrer Kommissionen til særlig at have opmærksomheden rettet mod lande, som er i gang med demokratiseringsprocessen, da deres befolkninger er særlig sårbare over for menneskehandel; tilskynder til et tæt samarbejde mellem DG DEVCO, DG ENLAR, DG HOME og EU's samordningsenhed for bekæmpelsen af menneskehandel i denne sammenhæng;
76. erkender nødvendigheden af et samarbejde mellem EU og Europarådet om demokratisering omkring i verden; glæder sig over indledningen af fælles programmer med deltagelse af EU og Europarådet til støtte for demokratisering, god regeringsførelse og stabilitet i de østlige partnerskabslande;
77. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

4.5.2011

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Udenrigsudvalget

om EU's eksterne politikker til støtte for demokratisering
(2011/2032(INI))

Ordfører for udtalelse: Alf Svensson

FORSLAG

Udviklingsudvalget opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. understreger, at demokrati og menneskerettigheder er indbyrdes afhængige; hævder, at afholdelse af frie og retfærdige valg er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig, forudsætning for at konsolidere demokratiet;
2. mener dog, at bekæmpelse af fattigdom og fjernelse af hindringer for udviklingen i de pågældende lande på afgørende vis kan bidrage til at fremme de demokratiske processer;
3. understreger, at demokratiet som styreform indeholder mekanismer til fordeling af den politiske magt og håndtering af konflikter, der er afgørende for stabile og fredelige samfund; påpeger imidlertid, at demokrati skal komme indefra, og at det ikke kan gennemtvinges kunstigt af eksterne aktører; mener, at EU sammen med det internationale samfund kan spille en aktiv rolle for at støtte de demokratiske konsolideringsprocesser;
4. mener, at visse betingelser skal være opfyldt, for at valg skal kunne betragtes som værende demokratiske, frie og retfærdige, nemlig respekt for de politiske rettigheder og borgerrettighederne, respekt for ytrings- og informationsfriheden, lige adgang til medierne og overholdelse af princippet om politisk pluralisme for at give vælgerne reelle valgmuligheder;
5. mener, at hvis en demokratiseringsproces skal være vellykket, er det afgørende at fremme det pågældende lands sociale og økonomiske udvikling for at sikre overholdelse af borgernes grundlæggende rettigheder til f.eks. uddannelse, sundhed og beskæftigelse;

6. påpeger, at europæisk bistand i form af budgetstøtte til autoritære stater ikke altid udgør nogen garanti for en demokratisk udvikling, og at evalueringen af bistandens effektivitet bør være resultatorienteret snarere end indsatsorienteret;
7. fremhæver den rolle, der kan spilles af lovlige demokratiske politiske partier, ægte sociale bevægelser og en fri presse til beskyttelse af borgernes interesser ved at føre opsyn med regeringernes åbenhed og ansvarlighed, hvilket sætter staterne i stand til at beskytte menneskerettighederne og fremme den sociale og økonomiske udvikling;
8. kræver strenge udvælgelseskriterier for budgetstøtte; understreger, at Kommissionen skal afholde sig fra at bruge denne ordning i lande, hvor det ikke er muligt at garantere gennemsigtighed i offentlige udgifter, at budgetstøtte altid skal ledsages af tiltag for at udvikle det modtagende lands parlamentariske kontrol og revisionskapacitet og for at øge gennemsigtighed og offentlig adgang til oplysninger, og at civilsamfundet bør inddrages i overvågningen;
9. mener, at et uafhængigt retsvæsen og uafhængige medier er afgørende med henblik på at forme og regulere den demokratiske proces, der sigter på at styrke retsstaten, opbygge demokratiske institutioner, herunder et fungerende parlament, skabe reel politisk pluralisme og styrke civilsamfundets rolle;
10. tilskynder bistandsydere til at betragte demokratiopbygning som en politisk og moralsk proces og ikke blot som en teknisk foranstaltning, og til at udvikle deres lokale kendskab til modtagerlandene, således at bistanden effektivt kan indrettes efter de lokale forhold;
11. anerkender den vigtige rolle, kvinderne har spillet i demokratiseringen, specielt i den senere tid; opfordrer medlemsstaterne og EU til i samarbejde med det bredere internationale samfund at støtte kvindernes kamp for lige rettigheder, ligestilling mellem kvinder og mænd og øget indflydelse;
12. understreger behovet for at styrke civilsamfundets muligheder gennem uddannelse og bevidstgørelse og for fremme dets deltagelse i de politiske processer; fremhæver, at et tæt partnerskab mellem den offentlige og den private sektor og styrkelse af kontrolinstitutioner som f.eks. de nationale parlamenter er centrale med hensyn til at fremme demokratiet;
13. opfordrer EU til at prioritere en tilbundsående dialog om demokratiske værdier og normer med de berørte aktører i enhver demokratiseringsproces og fremhæver, at opbygning og styrkelse af demokratiske institutioner kan bidrage til at forbedre den økonomiske udvikling og mindske fattigdommen;
14. understreger betydningen af at udarbejde en analyse af den lokale menneskerettighedssituation, hvilket bør ligge til grund for alle udviklingsaktioner; opfordrer Kommissionen til at indføje et afsnit om demokratiets tilstand og menneskerettighedssituationen i alle landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter samt til at fremlægge mere detaljerede oplysninger om demokratifremmende initiativers virkning;
15. udtrykker tilfredshed med oprettelsen af et direktorat for menneskerettigheder og

demokrati i EU-Udenrigstjenesten og opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant til at sørge for, at EU's oversøiske repræsentationer får en kontaktperson for menneskerettigheder og demokrati;

16. opfordrer til, at der ydes målrettet støtte til ikke-ekstremistiske sociale bevægelser, reelt uafhængige medier og politiske partier, der arbejder for demokrati i autoritære stater og nye demokratier, for at fremme borgerdeltagelse, støtte bæredygtige flerpartisystemer og styrke menneskerettighederne; mener, at Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder bør spille en central rolle i denne forbindelse.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	2.5.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Thijs Berman, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Kriton Arsenis, Proinsias De Rossa, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Martin Kastler, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Bart Staes
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Edit Bauer

11.5.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Udenrigsudvalget

om EU's eksterne politikker til støtte for demokratisering
(2011/2032(INI))

Ordfører for udtalelse: Antigoni Papadopoulou

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW),
- 1. understreger, at kvinders og mænds lige deltagelse på alle livets områder er et centralt element i demokrati, og at kvinders inddragelse i udvikling udgør en grundlæggende og universelt accepteret værdi og forudsætning for socioøkonomisk udvikling og god demokratisk styring;
- 2. opfordrer til en overordnet strategisk, prioriteret og langsigtet strategi, der sikrer, at ligestilling sættes i centrum for alle fællesskabspolitikker, -programmer, -projekter og -aktiviteter, der fremmes på EU-plan, samt i alle forbindelser, herunder interparlamentarisk samarbejde, mellem EU og tredjelande, da dette er direkte forbundet med respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper og med sikring af social samhørighed;
- 3. understreger behovet for et kønsperspektiv i forbindelse med gennemførelsen af retningslinjer, med målrettede tiltag til fordel for kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og andre særligt sårbare grupper som f.eks. journalister og personer, der arbejder for fremme af økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt børns og mindretals rettigheder;

4. understreger, at EU spiller en afgørende rolle i processen med demokratisering af tredjelande og i forbindelse med fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd, både i medlemsstaterne og i sine forbindelser med tredjelande, ved at integrere og styrke ligestillingsspørgsmål på de prioriterede områder og ved hjælp af partipatoriske tilgange i programudformningen og -udviklingen, med særlig vægt på bekæmpelse af kønsstereotyper og alle former for diskrimination og vold mod kvinder samt inddragelse af kvinder i forebyggelse og løsning af konflikter og ved at give dem mulighed for at være aktive borgere, til gavn for samfundet, idet der lægges særlig vægt på de mest sårbare blandt dem;
5. fremmer kvinders rolle som fredsmæglere i forbindelse med forebyggelse og løsning af konflikter og tilstræber deres aktive inddragelse til gavn for samfundet;
6. støtter regionalprogrammer til beskyttelse af de mest sårbare personer, navnlig programmer for børn, kvinder og ældre;
7. støtter på det kraftigste alle de initiativer, incitamenter og kapacitetsopbyggende foranstaltninger, der indgår i EU's eksterne politikker til sikring af kvinders deltagelse i beslutningsprocessen på alle niveauer på både offentligt og privat plan, og mener, at lige repræsentation af kvinder og mænd i beslutningsprocessen tjener til at sikre behandlingen af spørgsmål, som har en indvirkning på kvinder;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne indtrængende til at sikre, at ligestillingspolitikker vurderes og evalueres systematisk, og at menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig i forbindelse med finansiel støtte fra Den Europæiske Union;
9. er overbevist om, at det at styrke enkeltpersoner, især kvinder, og civilsamfundet, gennem uddannelse, erhvervsuddannelse og bevidstgørelse, mens der skabes et effektivt forsvar for alle menneskerettigheder, herunder sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder, er et vigtigt supplement til udarbejdelsen og gennemførelsen af alle politikker og programmer for demokratisering, som bør sikres gennem de nødvendige midler;
10. understreger behovet for at udvikle særlige uddannelsesprogrammer for kvindelige iværksættere med henblik på at øge disses deltagelse i verdenshandelen;
11. bemærker, at afgørelsen om oprettelse af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kræver ansættelse baseret på fortjeneste og kræver, at kønsbalancen sikres på alle niveauer; bifalder bestræbelserne på at sikre, at der på delegationschef-niveau nås en 50/50 fordeling mellem mænd og kvinder¹; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til aktivt at fremme lige repræsentation af kvinder og mænd i statslige institutioner oprettet efter afslutningen af konflikter.

¹ Rådets afgørelse af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere, EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30-40

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	9.5.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 25 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Anne Delvaux, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Stanimir Ilchev

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	6.6.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 44 - : 2 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Hans-Gert Pötering, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Lorenzo Fontana, Agnès Le Brun, Vittorio Prodi
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Katarína Neved'alová